

bolo špecialistov, ktorí by sa boli venovali tomuto odboru. Vojen Ložek na základe malakofauny, fosílnych pód a archeologických nálezov začlenil takmer všetky významné sprašové profily na Slovensku do jednotného stratigrafického sledu. Spracoval lokality Mnešice, Banka pri Piešťanoch, Zamarovce pri Trenčíne, Ivanovce n/Váhom, Nové Mesto n/Váhom, Štúrovo, Trnava, Vlčkovce, Senec a veľa ďalších. Podal tiež stratigrafiu travertínov v Hradišti pod Vrátnom, Malých a Bielych Karpatoch, Bojniciach, Hranovnici, Slovenskom krase, Gánovciach, Liptove, Muránskej planine a inde. Všetky spracované lokality sú cenným prínosom pre regionálny kvartérno-geologický výskum. Z národohospodárskeho hľadiska sú významné jeho práce týkajúce sa ložísk prirodzených hnojív na Slovensku. Ich výsledky poslúžia najmä poľnohospodárstvu.

Jubilant neostal úzkym špecialistom. Pri svojich výskumoch uplatňuje poznatky z botaniky, archeológie, geofyziky, geomorfológie, paleopedológie a ďalších disciplín, ktoré porovnáva a konfrontuje s výsledkami svojich malakozoologických štúdií.

Od roku 1963 pracuje Vojen Ložek v Ústave geológie a geotechniky Československej akadémie vied v Prahe, kde vedie kvartérne oddelenie. Udržiava kontakt s Geologickým ústavom Dionýza Štúra a zúčastňuje sa na organizovaní praktických všetkých podujatí súvisiacich s kvartérnou geológiou.

Ako zánietený ochranca prírody navrhol a vedecky zdôvodnil ochranu viacerých významných lokalít na Slovensku. Publikuje nielen vedecké, ale aj vedecko-populárne práce o ochrane a tvorbe životného prostredia. Je členom rôznych ochrannárskych inštitúcií a komisií, napr. Tatranského národného

parku a iných.

Okolo Vojena Ložeka sa sústreďujú noví adepti a vedeckí aspiranti malakozoológie, mnohí zo Slovenska, ktorých vedie a školi v problematike kvartérno-geologického výskumu.

Ložekova publikačná činnosť je pozoruhodne bohatá. Predstavuje stovky štúdií a prác. Súborným dielom malakozoologického výskumu v ČSSR je práca *Quartärmollusken der Tschechoslowakei* vydaná v roku 1964. Prácou za ňu získal vedeckú hodnosť doktora geologických vied (DrSc.). Jednou z najvýznamnejších prác je knižné vydané dielo *Příroda ve čtvrtohorách*, ktorá predstavuje prvú publikáciu tohto druhu v ČSSR. Jubilant externe prednášal na Karlovej univerzite v Prahe, na vysokých školách a vedeckých inštitúciách v Poľsku, Maďarsku, NDR, NSR, Rakúsku, Holandsku, Španielsku, Francúzsku, kde aj publikoval svoje výsledky. Jeho práce sa stretli s veľkou pozornosťou aj v Sovietskom zväze, USA a vo Veľkej Británii.

Tento výpočet výsledkov vedeckej práce Vojena Ložeka nie je úplný, obsahuje iba základné údaje. Ich súhrnná charakteristika je však jednoznačná: svojou hĺbkou, objavnosťou a originalnosťou znamenali a znamenajú obrovský prínos pre geológiu a pre mnohé jej odvetvia. Všestrannosť tohto vedca je osobitne pozoruhodná. Jeho pracovná a tvorivá energia je akoby nevyčerateľná. RNDr. Vojen Ložek, DrSc., stavia si stále nové, náročné úlohy a ciele.

My, slovenskí kvartérni geológovia, želáme jubilantovi z úprimného srdca dobré zdravie, veľa tvorivých síl a v teréne nové, zaujímavé pleistocénne a holocénne odkryvy.

Vladimír Baňacký

RNDr. Karol Ondrejkovič päťdesiatročný

6. februára 1985 sa dožil významného životného jubilea člen Slovenskej geologickej spoločnosti, pracovník Geologického prieskumu, odborný geológ RNDr. Karol Ondrejkovič.

Narodil sa v Ju-

re pri Bratislave. Po ukončení stredoškolského vzdelania študoval na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave.

Po absolutoriu rok pracoval na GÚDŠ v Bratislave. Od roku 1959 pôsobí na Geologickom prieskume, n. p., Spišská Nová Ves. Prešiel viacerými funkciami, v ktorých sa formoval jeho odborný profil. Bol vedúcim geologickej oblasti a v súčasnosti pracuje ako odborný geológ pre špeciálne suroviny.

V uplynulých rokoch sa podieľal na riešení

mnohých geologických problémov a má zásluhu na objavení väčších zásob rúd v ložiskovej oblasti Rudňany. Riešil ložiskovú problematiku oblasti Bindtu, Novoveskej Huty, Závadky, Sloviniek, Rudnianska, Zlatníka, Zápálenice a i. Značnou mierou sa podieľal na riešení severného pokračovania rudnianskeho rudného poľa. Výsledkom týchto prác sú jeho publikované a nepublikované odborné články a správy.

Od roku 1978 pracuje v problematike špeciálnych surovín, kde rieši koncepciu vyhľadávania a prieskumu magnezitových, masťencových, azbestových, anhydritových, zeolitových, keramických a iných nerudných surovín. V ostatnom čase osobitnú pozornosť

venuje Al surovinám. Je členom KRB, ktorá sa zaoberá riešením netradičných a náhradných surovín v ČSSR.

Je metodickým pracovníkom geologického útvaru, ktorý usmerňuje metodiku geologického prieskumu nových a netradičných surovín podľa potrieb národného hospodárstva a podľa geologických možností Slovenska. Jeho práca dosiahla nielen v Geologickom prieskume, ale i v rámci slovenskej geológie širší význam.

Po završení piatich desaťročí života a vyše dvadsaťpäťročnej práce tvorivého geológa, želáme jubilantovi veľa zdravia a pracovného elánu.

Ivan Matula — Tomáš Furiel

Na päťdesiatiny Ing. Rudolfa Rudinca, CSc.

Začiatky vyhľadávania ropy a zemného plynu na východnom Slovensku sa spájajú so životnou dráhou prieskumníka a vedca Ing. Rudolfa Rudinca.

Jubilant sa narodil na Kysuciach 27. apríla

1935 v Divine — Lúkach pri Žiline. Stredoškolské vzdelanie Rudolf Rudinca nadobudol na gymnáziu v Žiline, ktoré ukončil maturitou roku 1953. Potom sa zapísal na Geologickú fakultu Vysokej školy banskej v Ostrave, kde sa špecializoval v odbore Geológia, technika a prieskum ložísk ropy a zemného plynu. V roku 1958 ukončil štúdiá s vyznamenaním. Po úspešných štúdiách nastúpil vo funkcii geológa do Československých naftových dolov, n. p., Hodonín, závod Gbely. O rok neskôršie v rámci tohto podniku začal pracovať v novozriadenom geologicko-prieskumnom závode v Michalovciach. Pod vedením RNDr. J. Janáčka, CSc., riešil problémy geológie východoslovenskej neogénnej panvy so zreteľom na možnosti vzniku a výskytu prírodných uhľovodíkov.

Zásluha Ing. Rudolfa Rudinca, CSc., o rozmach naftovej činnosti a z nej vyplývajúcich hospodárskych výsledkov sa výraznejšie prejaví, ak si spomenieme na ťažkosti a problé-

my, ktoré boli v počiatočných a neskorších rokoch budovania naftového prieskumu na východnom Slovensku. V tom čase neboli takmer žiadne poznatky o stratigrafii, paleogeografii a tektonike centrálnej časti východoslovenskej panvy, hoci jej severné a západné okraje na dobrej vedeckej úrovni predtým spracovali a pripravili geológovia bývalého Uhoľného prieskumu z Turčianskych Teplic. Aplikácia geofyzikálnych metód, ktorá mohla prispieť k základnej stratifikácii litologických komplexov a k náčrtu ich úložných pomerov, bola v tom čase vo vývoji. Nemalým problémom bol aj nedostatok geologických a technických odborníkov, ktorý sa dočasne riešil ich detašovaním alebo dochádzkou z Moravy a západného Slovenska. Tým viac si treba ceniť odvahu a zanieťenie Ing. Rudolfa Rudinca, CSc., ktorý sa v roku 1959 natrvalo usadil v Michalovciach a vo funkcii vrtného, potom oblastného a napokon hlavného geológa (1966—1976) viedol skupinu geológov pri poznávaní zákonitostí vývoja východoslovenského neogénu.

Cieľavedomá vedecká práca a dôsledne premyslený systém riadenia prieskumných prác boli zanedlho korunované úspechom. Objavili ložiská zemného plynu priemyselného významu pri Trhovištiach, Pozdišovciach, Štrelave, v pohraničnej oblasti pri Ptruksí a na okolí Bánoviec n/Ondavou. V súčasnosti slúžia národnému hospodárstvu.

Pri svojej organizátorskej a prieskumnej činnosti jubilant vypracoval desiatky odbor-